

АЙМУРАТ ӘБДИМУРАТОВ

БАЛАЛЫҒЫМ

Қосықлар

*(Мектепке шекемги хәм киши мектеп жасындағы
балалар ушын)*

„ҚАРАҚАЛПАҚСТАН“ БАСПАСЫ
НӨКИС—1978

КК 2
Ә-38

3803030100
М-357(06)78

Жас шайыр Аймурат Әбдимуратов балаларға арналған қосықтары менен күнделікті баспа сөзде көп жылдардан бері көрінгені қиятырған авторлардың бири. Усынылыш отырған бұл кітапша шайырдың туңғыш топламы. Топламның бәрін дерлік кішкене кітап оқышыларын адамгершілікке, мийнетке, ұатанды, тәбиатты сүйиўге тәрбиялайтуғын қосықлар қурайды. Шайырдың тили жеңил, қосықлары ықшам, кішкене кітап оқышыларымыз аңсат түсинеди. Топлам „Мениң биринши кітапшам“ сериясынан шығарылып отыр.

© „Қарақалпақстан“ баспасы, 1978

Келиң дослар лагерьге

Алтын куяш жадырап,
Келди жаздың айы да,
Койуу сая, жасыл бағ,
Шақырады қойнына.

Бизлер ушын ол жерде,
Ашық лагерь кушағы,
Шомылып дәрья-көллерге,
Шынығамыз мудары.

Походларға шығамыз,
Аралап тоғай, тауларды,
Гербарийлар жыйнаймыз,
Шөплерден көп сандағы.

Жаз кызығы өзінше,
Хәр бир күни әжайып,
Келиң дослар лагерге,
Кеўилли дем алайық.

Әлипбем

Жети жасқа толып мен,
Кәдем қойдым мектепке,
Бәримизге муғаллим,
Берди таза „Әлипбе“.

Биринши бетин ашыўдан,
Тураман жүдә сүйсинип;
Ленин атам бизлерге,
Турыпты гүл усынып.

„Оқы, оқы, жас әўлад,
Билим—өнер канаты,
Билим сөнбес шамшыр-
ақ“,—
Деп турғандай болады.

Мектеп бағы

Өткен жыллары,
Бизлер хәммемиз,
Мектеп қасына,
Мийўе еккенбиз.

Тәрбия бердик,
Ұақтында күтип,
Бағ болды бәри,
Толық ержетип.

Жазда уўылжып,
Ерик писеди,
Гүзде алмалар,
Жерге түседи.

Жүзимлерим бар,
Оғада шийрин,
Жеген адамның,
Қандырап мийрин.

Усы бағыма,
Ерте бәхәрден,
Быйыл тағы да,
Шабдал ектим мен.

Мийўе жесениз,
Пискен ұағында,
Досларым, келиң,
Мектеп бағына.

Жақсы бала атансам

Мен кишкене баламан,
Өзимше бир данаман,
Қай исте де өрнекти,
Үлкенлерден аламан.

Жасы үлкенди сыйлайман,
Айтқан сөзин тынлайман,
Апам жұмыстан келгенше,
Үкемлер менен ойнайман.

Турып ерте азанда,
Шынығаман таза қауада,
Жууынып бети—қолымды,
Жүремен бәрхә азада.

Окыудан ҳеш қалмайман,
Төмен баға алмайман.
Рухсатсыз апамнан,
Киноға да бармайман.

Жумсаған жерге бараман,
Тауыққа дән саламан,
Тил алғыш деп мақтаса,
Дым кууанып қаламан.

Мен кишкене баламан,
Жақсы иске талабан,
Әрманым тек хәммеге,
Жақсы бала атансам.

Өжетлик

Сызба десең дийўалға,
Бажырайтып сызады,
Жазба десең кітапқа,
Үйкеңкиреп жазады.

Жубат десең үкенди,
Қайта урып кашады;
Жауып кел десең есикти,
Аңқайтып қайта ашады.

Жыйнатсаң шашқан
отынды,
Жол бойына шашады;
Жүрме десең батпақтан,
Қойыў жерин басады.

Тынламады айтқанды,
Өжетленип бир күни,
Қолына алып балтаны,
Дәрьядан ойды үкини.

Қақсап қатқан калың муз,
Ойылмады жуўықта,
Сырғанап кетип ай балта.
Отырды келип тобыққа.

Балта кескен аяғын,
Бир ай жүрди емлетип,
—Енди билдим—деди ол,—
Пайда емес екен өжетлик.

Атамның кеңеси

Мениң атам совхозда,
Көптен бери падашы,
Деди маған, ол базда
—Бузаўларды санашы?

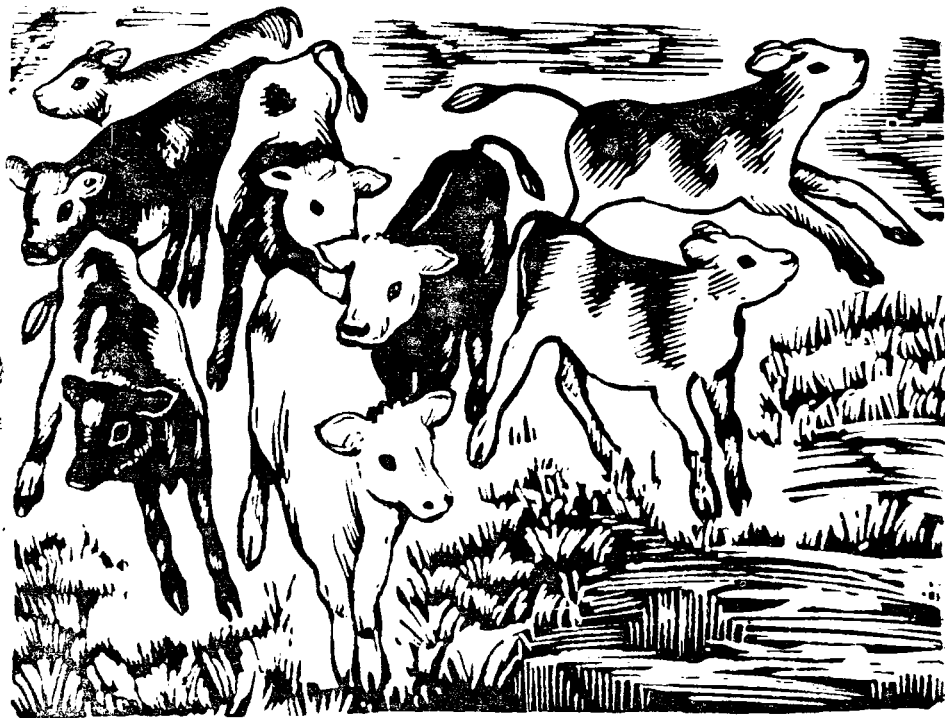
—Фермада бузаў жүдә көп,
Алжасаман санасам,
„Орденлерим нешеў“—деп
Айтар ем ата, сорасан?—

Десем оған еркелеп,
Мыйық тартып күледи.

Мийнеткеш атам ер жүрек,
Былай деп кеңес береди:

—Бағабер, балам, бузаўды,
Сыйыр болып үлкейсин,
Жақсы оқы оқыўды,
Ой-өрисиң кеңейсин.

Ата кәри зор кәсип,
Маман шарўа боларсаң,
Оңириңе жарасып,
Сен де орден тағарсаң.

Мениң үкем

Ерте турып хәр күн сайын,
Ишип, таяр аўқат, чайын,
Кәлем-қағазларын алып,
Класына ерте барып,
Сабағын өткерип көзден,
Отырады мениң үкем.

Бийәдеп ис етпес ҳасла,
Кийимлерин көрсен таза,
Хәр күн алған бақалары,
Күнделигинен табылады.
Көргенинде сүйсинесен.
Жақсы оқыйды мениң үкем,

Мениң ен бир унатарым,
Таярлап боп сабакларын,
Үкелерин бақшадағы,
Алып келип ойнатады.
—Китап оқып берейин мен,
Тыңлаң сизлер,— дейди
үкем.

Хүрмет етер үлкенлерге,
Бәрхә ғамхор кишилерге,
Оқыўшылар арасында
Кимде-ким усындай болса,
Тек соларды унатаман,
„Мениң үкем“ деп айтаман.

Кишкене балықшы

Койыў булт басты аспанды,
Гүлдирмама гүркиреп,
Жалт-жулт етип шахмағы,
Жаўын жаўды силпилеп.

Жаўа берди узак күн,
Күшейди кем-кем нәсери,
Мийўениң жулып бүртигин,
Гүллери жерге төселди.

Салмаларға сарқырап,
Асфальт жолдан суў ақты.
Жети жасар Таўмурат,
Куўанып қақты шаппатты.

—Ешакай-аў, ешакай,
Суў келипти салмаға,
Келиң, қармақ салайық,—
Деп жүр барлық балаға.

Теңел тентек

—Теңел деген қай бала?
—Анаў отырған ай бала.
Бетинен бир сүйдирсе,
Мамасына май бала.

—Теңел деген қай бала?
—Шатақ емес ай бала,
Жылағанын қойды эне,
Папасына пал бала.

—Тенел деген кай бала,
—Анаў отырған ай бала,
Аркала демей жүреди,
Шапқылаған тай бала.

—Тенел деген кай бала?
—Өкпелемес ай бала,

Буфеттен кесе әкелип,
Ишеди өзи чай бала,—

—Деп мақтасаң Тенелди,
Тентеклигин қояды.
Сөйтип-сөйтип еле ол,
Ақыллы бала болады.

„Мен емес“ деп ат берди.

Сырттан көрген адамға
Жаксы бала Кабылбек;
Болады оны мактауға,
„Турысы менен ақыл“, деп.

Журт акыллы деп билсе,
Таласыў да шәрт емес;
Еткен иси сөзине,
Эттең, бирак, сай келмес.

Хәммеге ерси бир иси,
Өтирикке „бенде“ емес,
Ислей қойса қылмысты,
Айтары тек: „мен емес“.

Көзиң көрип қалса тек.
Айтады зорға ырасын;
Гүўалары болса көп,
Мойынлайды гүнасын.

Дослары бул әдетин,
Жақтырмады, жек көрди.
Өзгертип оның шын атын,
„Мен емес“ деп ат берди.

Қыс қызығы сырғанақ.

Шымыры аяз шымлатып,
Қызарды мурын хәм кулак.
Дәрья, көлде муз катып,
Басланды ойын—сырғанақ.

Алты ай жатқан саяда,
Шаналарда иске асты.

Шаң басып жатқан дуканда
Конькийге баллар таласты.

Тамаша-аў, жүдә тамаша,
Биреўлер барар зымырап.
Бес жасар үкем Алёша.
Қызықсынып тур қарап.

Деп жүрсек оны, корқады-
аў,
Араласты барып ойынға.
Музда жүрип шана айдаў,
Түспеди онша қыйынға.

Шийшедей көк муз—тайға-
нақ,
Гә жығылып, гә турды.
Жылайды-аў деп ойласақ,
Шақалақлап бир күлди.

Сүўрет

Бизиң мектеп алдында,
Өседи бир түп шоқ гүжим;
Жасыл жапырақ жамылған,
Шақалары дым узын.

Қарасам жазда алыстан,
Қойыў қара түтиндей;
Дөп-дөңгелек мысалы,
Атамның шөгирмесиндей.

Келбети қыста өзгеше,
Ақ мамық жаўса аспаннан,
Ақ жаўлық тартқан ше-
шемнің,
Өзиме депте каламан.

Бир күни сүўрет сабақта,
Тапсырма берди муғаллим;

Көринисин ақ қағазға,
Салың—деп—сол гүжим-
ниң.

Отырдым түнде бираз ўақ,
Шыжбайлап қағаз бетле-
рин;

Салалмай-ақ дурыслап,
Уйқыға кетти көзлерим.

Азанда турып әйнекке.
Карасам жүдә қызык дым;
Аппақ қыраў гүжимди,
Дәл өзи етип сызыпты.

Көп ойнаўдың кесири

Гил қоңысы көп бала,
Сабақтан кейин жыйнал-
дык;

Үйлерде жұмыс болса да,
Бир биреўди қыймадық.

Кешке дейин шарқ урып,
Түрли ойын ойнадық;
Шийрин-аў ойын жарық-
лық,

Қызығына тоймадық.

Басланды ойын ләңгиден,
Ботинкалар жыртылды,
Пәтпелек соқтық бесеўден
Дәптерлер де куртылды.

Орпаң жерде ентелеп,
Дөңгелек айдап жарыстық
„Ким жуўырғыш екен“ деп
Таоан жолға тарыстық.

Айта берсек көп ойын,
Ойналды асық, топ ойын,

Күн батып, ымырт жабылды.
Ойналмай қалған жоқ ойын.

Ай шықты алтын табактай,
Тарқаттық зорға қумарды,
Келеси күни сабақта,
Бәримиз бурыштай қызар-
дық.

Қандай бала Дәнияр

Япырмай, бизиң Дәнияр,
Ойыншыққа дым қумар;
Үлкен арша толып тур,
Есабын өзиң санап ал.

„Машинасы“ жуп-жуптан,
„Тракторы“ жүдә көп;
Тобы, шары тағы бар,
Толып атыр үшпелек.

Велосипедти, арбаны,
Үш-төрт күн ғана айдады;
„Самолетин“, „мылтығын“
Сол күни бузып таслады.

Қуўыршақтың қолы жоқ,
Үлкен топтың жели жоқ,
Шүйкилдеўик қуслардың
Тумсығы жоқ, қөзи жоқ.

„Күшиги менен пышығы“,
Айырылыпты қулақтан;
Жүўенлеп қойған „әреби
ат“

Майырылыпты аяқтан.

Сонда да бизиң Дәнияр,
Ойыншыққа дым қумар,
Тағы алып бер десе
Не айтайын, балалар?

Ылағым

Ақ ылак, көк ылак,
Бизиң үйде көп ылак,
у сылайын десем хеш бири,
Туттырмайды шапкылап.

Кишкенеси—жағалы,
Шұлдир кулак „жаманы“,

Анасының қасында,
Өрден-ыққа шабады.

Корықпайды, саспайды,
Бийиктен бойын таслайды,
Меннен сетем алса да,
Бөрибасардан қашпайды.

Тәрнек

„Сениң ушын балам“ деп,
Қарық жарып ертеден;
Ағам тәрнек еккенде,
Қуғанған едим жүдә мен.

Арадан өтти бираз күн,
Урқан атып гүлледі;
Ал соңынан найшалап,
Үлкейе берді түйнегі.

„Үлкейсін,-деп,-еледе,“
Ең әуелгі салғанын,
Үкемлерден жасырып,
Шөп оастырып қымтадым.

Бир күнлери қарасам,
Қалыпты тек пәлеги;
Жеп қойыпты үкемлер,
Үлкейтпей-ақ тәрнекти.

Уйқышы

Бир-еки рет сабаққа,
Келип едим кешигип,
Үшинши рет муғаллим,
Жибермеді „кеширип“,

Киргизбеди классқа.
Қапы ауызында турыппан,
„Өзиңде,-деди,-кемшилик,
Уазыйпанды умытқан“.

Газетаға ертеңи
Сүүретимди салыпты:
Бас ушымда саатым,
„Уйқышы“ деп жазыпты.

Шалағайлық

Апам маған көп бақырды
жекиринип,
Мен де турман не қылдым
деп өкинип,
Дауысынан қорыққандай
апамның,
Тарғыл пышық қашты
айнадан секирип.

Сонда гана сездим
шалағайлықты,
Нан алғанда шкаф ашық
қалыпты,
Кешки аұқатқа асыу
ушын қойылған,
Семиз гөшке пышық
тойып алыпты.

Өкпелеп жүрип бос қалды

Уйықлап турған Қуұаныш,
Қыңырлықты баслады;
Апасы берген конфетти,
Ылақтырып таслады.

Пайлы аұқатын азсынып,
Өкпеледи, жемеди;
Өжетленди „дәмсиз“ деп,
Мап-мазалы пельменди.

„Аұқат писир және“ деп,
Шатак салды тепсинип,
Кишкеңе Азат бул исти
Ерси көрип, тур күлип.

Куўанышты аркалап,
Апасы сыртта жүргенде;
Кишкене Азат томпаңлап,
Тойып алды пельменге.

Жерин Азат жесе де,
Апасынан жасканды;
Бир кызығы Куўаныш
Өкпелеп жүрип бос қалды.

Көк қозым

Қуррай-қуррай көк қозым
Гәуҳар жүнли тоқ қозым,
Суу берейин, ише ғой,
Маңырай бермей көк
қозым.

Қуррай-қуррай көк қозым,
Апан ҳәзир жок қозым;
Өристен кеште келеди,
Емесен сонда көк қозым.

Қуррай-қуррай көк қозым,
Қорада от-шөп көп қозым.
Отығағойсаң жейсең сен,
„Мазалы екен“ деп қозым.

Қуррай қуррай көк қозым,
Фермада қойлар көп, қозым
Егизден туўса ҳәммеси,
Болады неше мың қозым,

Ким гүнәкәр?

Бир күни бизиң Өмирбек,
Айдап жүрип дөнгелек,
Барып қалды хәррениң,
Уясына өзи ентелеп.

Қызык көрип сым менен,
Түртип еди, хәрреген,
Ғаулап ушып келди де
„Сүйип“ алды бетинен.

Өткир екен ништери,
Исип кетти бетлери,
Ол өзинше ойлап жүр.
Гүналы деп хәррени.

Әдил ойлап қараңлар.
Дурысын айтың балалар.
Өмирбек пе, хәрре ме,
Бул жерде ким гүнәкәр?

МАЗМУНЫ

Келиң дослар лагерьге	3
Әлипбем	4
Мектеп бағы	4
Жаксы бала атансам	6
Өжетлик	6
Атамның кеңеси	7
Менің үкем	8
Кишкене балықшы	8
Теңел тентек	8
„Мен емес“ деп ат берди	11
Қыс қызығы сырғанақ	11
Сүүрет	11
Көп ойнаудың кесірі	12
Қандай бала Дәнияр	12
Ылағым	13
Тәрнек	14
Уйқышы	14
Шалағайлық	14
Өкпелеп жүріп бос қалды	14
Көк қозым	16
Ким гүнәкар	17

На каракалпакском языке

Аймурат Абдимуратов

ДЕТСТВО МОЕ

Стихи

(Для детей до школьного и младшего школьного возраста)

*Издательство „Каракалпакстан.“
Нукус—1978 г*

Редактор *Ш. Сейитов*
Художник *К. Нажимов*
Худ. редактор *Б. Ещанов*
Тех. редактор *З. Алламуратов*
Корректор *Г. Турымова*

ИБ № 653

Териўге берилген ўақты 17/IV-1978-
жыл .Басыўға рухсат етилген ўақты
25/VI-1978-жыл. кағаз форматы
70x90¹/₁₆ Көлеми 1,25 баспа табак,
1,46 шэртли баспа табак, 0,7 есап бас-
па табак, Тиражы 5000 Баҳасы 10 т

Қарақалпақстан баспасы, Нөкис
қаласы, К. Маркс көшеси жай № 9

ҚҚАССР Министрлер Советиниң
баспа, полиграфия ҳәм китап саўдасы
ислери бойынша басқармасының
„Правда“ның 50 жыллығы атындағы
Нөкис полиграфкомбинаты. Заказ106